

הערות בעניין נר שבת וחנוכה - שיעור 254

I. אם שמן זית קרווש כעין צורת נרות שעווה מותר להשתמש בהם להידור בבר חנוכה
א) עיין בדעת תורה (מ"ע - ה' ד"ה קר) דשם נקרש הוותיה דין אוכל כדאיתא בטהרות
(פ"ג - מ"ח) ותוספות פסחים (ז"ו י"ד: ד"ק לפילו)

ב) **אמנם עיין בתשובות והנהגות** (ג - לי"ח) שכתב דאיינו מצוה מן המובהר כשםן זית הדולקה עשויה מצוה וההדלקה היא במא שקרוב בסמוך דוקא ולא בכלל ולא חשב הידור ועוד דשמנן קרווש הוא כמאכל ואין בו תורה שמן כלל (מהמזהה ג"ל) ועוד שאינו שמן זית זך כתית שנעשה קרווש רק בהוספת חומר שגורם לכך ואינו שמן זך כתית דומה למקדש (רוב השמן בשוק הוא ממין שטבושים אותם בחמין ובמלח לימון וכדומה ואינו זך כתית) ועוד שבמוצרה מן המובהר לא אמרינן ספק דרבנן לכולא שה אינו מן המובהר (שער הצירון תלי"ו - סק"ד)

ג) אמנים עיין בשו"ת שבט הלוי (ט - קמ"ג) שהוא שמן מהודר دقיוון דס"ס המשמן הניזל הדולק ע"י אש ההדלקה שנימוס על ידה ועוד דאין עושים דמיון שלם ממש בין שמן חנוכה לשמן המקדש

ד) **למעשה** - עיין בספר הזכרון לר' הוטנר (דף טל"ז) שכח בשם בנו של הראב"ד שמדובר בדבריו מאליהו הנכיה דהזהיר בнер חנוכה שזוכה לבנים תלמידי חכמים היינו שהז heir ולא נכנס לספקות כלל וקיימים המצווה כפי כל פרטיה המצויה והדיקותם וכן שמעתוי מרב דוד פינשטיין שאינו מן המובהר

II. מצווה מן המובהך ליקח לפטילה צמר גפן או חוטי פשתן (מ"ב מת"ג סק"ג ספר הזכרון סי' לד ע"ז) ולכון פתיל צפ איןנו מן המובהך

III. כיבוי המדייקה החדש שמדובר בהם נרות שבת אחר הגדלה עיין בש"ע (レス"ג - י) דקצת נשים שאחר שברכו והדליקו הנרות משליכות לארץ הפטילה ואין מכבות אותה ועיין ברמ"א (レス"ג - ה) דהמנาง שمبرך אחר הגדלה וכן נהגו ולכין כתב העורך השלחן (レス"ג - יד) דנשים שלנו שembrכות אחרי הגדלה שפיר יכולות לכבות ואח"כ יברכו שמקבלים השבת בהברכה ולא בהגדלה משא"כ ביום טוב מניחות אותו כך שכבה מלאיו (SSH"כ מג' - סמליקע"ו) עיין בבה"ל (レス"ג - ח) דהגדלה ע"י קיטום חשיב ביזוי וגם אפשר דעתן מנגן לנר لكن נר אחר כמו בנד' עצה טובה היא

IV. נרות נסיעות (traveling candles) הקטנות שמתאים להדלקה בשבותות ובחגים בנסיעות לבתי מלון וכדומה - עיין בשיעור 253 שיש אמורים דнер חנוכה ונור שבת צריך כל' (בנו של הראב"ד מאליהו הנביא וכן פסק האבני נזוד וחסד לאברהם ע"ש) ועיקר מעלה של נרות אלו הוא שnitanim לשימוש ללא פמות וזה נכתב מפורש על הנרות ועיין באג"מ (ג - ל"ט) דכוס שהוא רק לשעה על פעם זה אינו חשוב כוס ואינו ראוי לקידוש ולבהמה"ז וה"ה בנידן DIDNZ אמר נר שבת צריך כל' אך סימן כשליכא כוס אחר אויל יש להקל וזה דעת רוב הפוסקים דכו索ות חד פעמיים אינם ראויים לקידוש (שור"ת מנתת יצחק י - כ"ג רשות שרגא המאיר ה - י"ה וג' - מ"ע בשם הגה"ק מסאטמאר אורחות רבינו ז"ק) בשם הגראי"י קנייבסקי ווע"ע בשור"ת ציון אליעזר י"ג - כ"ג) ולקידוש ודאי צריך להחמיר וצע"ג דהעולם אינם נזהרים בזהו וגביה נידן DIDNZ כיוון דהدين דнер שבת צריך כל' לא בוגרא ולא בשו"ע מסתברא שאין צריך למחרות וכן שמעתי מרוב דוד פינשטיין שמותר